המכשף איזנקופ

הונגריה

פעם חי אדם עני עם בנו, פטר, אותו אהב מאוד. הם היו עניים מאוד והאב בקושי רק הרוויח למחיתם. אך יום אחד הוא חלה ואז קרא לבנו ואמר "בני, אין לי מה לתת לך לאכול אין ברירה אחרת, אלא תצטרך לצאת לעולם ולהרוויח לעצמך. אך זכור במה שלא תעסוק, אם תעשה זאת טוב ובאמינות, תמיד תקבל פיצוי נאות לעבודתך."
פטר שם חתיכת לחם שחור לתרמילו, לקח מקל בידו ויצא לדרך לחפש את מזלו. זמן מה הוא הלך כך ואיש לא רצה להעסיק אותו, אך יום אחד הוא פגש איש זקן. מאחר שפטר היה בחור מנומס הוא הוריד את כובעו ובירך את הזקן "בוקר טוב!" אמר. "בוקר טוב" ענה ההוא עם קול נעים "ולאן פניך?"
"אני הולך בכל הארץ ומחפש עבודה" ענה פטר.
"תישאר איתי ואעסיק אותך" אמר הזקן.
פטר נשאר אצל האיש הזקן ולא נראה היה שהעבודה תהיה קשה במיוחד, כי היה עליו לטפל רק בשני סוסים ופרה אחת. הוא עשה זאת במשך שנה, אך בשנה זו היו רק שלושה ימים כך שמהר מאוד הוא אמור היה לקבל את השכר.
הזקן נתן לו כשכר אגוז אחד והציע לו לעבוד עוד שנה, אך פטר התגעגע הביתה וחוץ מזה חשב שעדיף היה לעבוד בשביל כסף מאשר בשביל אגוז, כי אגוזים יכול היה לאסוף בכל מקום. אך הוא לא אמר זאת לזקן אלא נפרד ממנו והלך.
ככל שהתקרב פטר לביתו כך הרגיש לא נוח ואשם שהרוויח רק כל כך מעט. מה יכול לעשות עם אגוז אחד? אפילו לא לקנות קצת בשר. לא נראה לו שכדאי לקחת את האגוז הביתה, ולכן התיישב על אבן ופיצח את האגוז בשיניו, ואחר כך התחיל לקלף אותו.
אך ראה זה פלא! מהאגוז יצאו סוסים ושוורים וצאן רבים כל כך שנראה כי הם ימלאו עולם שלם!
פטר עמד שם מופתע ולא ידע מה לעשות עם כל היצורים האלה. אבל בדיוק אז עבר שם המכשף איזנקופ.
"מה קרא, אדם צעיר?" שאל זה.
"הו, ידידי, אני בצרה" ענה פטר "קיבלתי אגוז אחד כשכר העבודה וכשפיצחתי אותו יצאו ממנו עדרים של חיות ואני לא יודע מה לעשות איתם!"

"שמע בני" אמר המכשף איזנקופ "אם תבטיח לי שלא תתחתן לעולם, אכניס את כל העדרים האלה חזרה לאגוז"
פטר מודאג היה מוכן להבטיח דברים קשים מזה, לכן נתן לאיזנקופ את הבטחתו וכל החיות התחילו להיכנס מיד לתוך האגוז, נדחפים זה בזה מרוב מהירות.
כשכל החיות חיו כבר בפנים פטר חיבר את חצאי קליפת האגוז, שם אותו בכיסו והלך הביתה.
לפני ביתו פיצח את האגוז שנית ושוב יצאו ממנו כל העדרים של סוסים, שוורים וצאן. אבא הזקן נאלם דום כי לא יכול היה להאמין לעיניו כשראה את כל אלה עומדים לפני דלת ביתו.
"איך השגת את כל אלה?" שאל כשרק יכול היה להוציא הגה מפיו, ופטר סיפר לו את הכל וגם על ההבטחה שנתן למכשף איזנקופ.
למחרת כל העדרים הובלו לשוק ונמכרו שם, ותמורת בכסף שקיבלו יכול היה הזקן לקנות חלקת אדמה וגינה ליד ביתו ותוך זמן קצר הוא נעשה אחד העשירים ומשגשגים בכפר.
הכל נראה מצליח מאוד בידיו, אך יום אחד, כשהזקן ופטר ישבו במטע שלהם אמר האב "בני, הגיע זמן שתתחתן."
"אבל אבא" ענה פטר "אמרתי לך שהבטחתי למכשף איזנקופ שלא אתחתן אף פעם."
"אא, הבטחת או לא הבטחת, איש לא חושב לשמור על הבטחות כאלה. גם אם איזנקופ לא רוצה שתתחתן, יצטרך בכל זאת להשלים עם כך. וחוץ מזה כאן באורווה עומד סוס נהדר, ואם איזנקופ יראה את פניו תוכל לקפוץ על הסוס ולברוח ואיש לא יתפוס אותך. כשהכל יעבור תוכל חזור הנה ונחיה שוב באושר כמו שני דגים בים."
וכך קרה. פטר הכיר נערה צעירה ויפה שהסכימה להתחתן איתו וכל הכפר השתתף בנשף הנשואין. כולם רקדו ושמחו כשפתאום המכשף איזנקופ הציץ לחלון.
"הי, ידידי, מה קורה כאן? זה נראה כמו חתונה. ואני חשבתי.. או אולי טעיתי.. שהבטחת לי לא להתחתן לעולם?"
אך פטר לא חיכה לסוף דבריו. רק ראה את איזנקופ הוא רץ לאורווה, קפץ על הסוס ותוך רגע היה כבר מעבר להר, כשאיזנקופ רץ אחריו.
הם עברו כך דרך יערות עבים בהם לא נראה מעולם השמש, דרך נהרות רחבים כל כך שיום שלם היה צריך כדי להפליג לרוחבם, דרך שבע פעמים שבע ארצות עד שפטר עצר את סוסו לפני

בית של אישה זקנה.
"שלום אמא" אמר כשהוא יורד מסוסו ופותח את הדלת.
"שלום בני" ענתה היא "ומה אתה עושה כאן, בסוף העולם?"
"אני בורח כדי להינצל, אמא, בורח לעולם שהוא מעבר לעולם כי איזנקופ רץ אחרי."
"אז כנס הנה ותאכל דבר מה. יש לי כאן כלב קטן שיתחיל ליילל כשירגיש מרחוק שאיזנקופ מתקרב."
פטר נכנס, התחמם ליד האש ואכל דבר מה, אך פתאום הכלב התחיל ליילל.
"מהר, בני, לך מהר מכאן" קראה הזקנה. ופטר קפץ על הסוס כמו ברק.
"חכה רגע!" קראה האישה כשהוא עלה על הסוס "קח את המפית ואת כיכר הלחם ושים אותם בתרמיל שממנו תוכל להוציא אותם בקלות."
פטר לקח את מה שנתנה לו ושם בתרמילו, הודה לאישה הטובה ועף על סוסו כמו רוח.
ושוב רכב דרך שבע פעמים שבע ארצות, דרך יערות עד פראיים יותר, דרך הרים תלולים יותר עד שעצר לפני ביתה של אישה זקנה אחרת.
"בוקר טוב, אמא" אמר.
"בוקר טוב בני! מה תחפש כאן, בסוף העולם?"
"אני בורח כדי להינצל, אמא, בורח לעולם שהוא מעבר לעולם כי המכשף איזנקופ רץ אחרי."
"אז כנס הנה ותאכל דבר מה. יש לי כאן כלב קטן שיתחיל ליילל כשירגיש מרחוק שאיזנקופ מתקרב. אז בינתיים שכב כאן במיטה ותנוח."
היא נכנסה למטבח ואפתה לחם יותר מה שפטר יכול היה לאכול במשך חודש. עוד לא גמרה כשהכלב התחיל ליילל.
"עכשיו אתה מוכרח לברוח" קראה הזקנה "אך קח איתך קודם את הלחם ואת המפית, ושים אותם בתרמילך."
פטר הודה לה ורכב הלאה.
הוא רכב שוב דרך שבע פעמים שבע ארצות עד שהגיע לביתה של אישה שלישית. וגם כאן נח עד שהכלב התחיל ליילל. האישה השלישית נתנה לו שוב אותן המתנות ואמרה "עכשיו יש לך שלוש עוגות ושלוש מפיות, כי אני יודעת בדיוק מה שנתנו לך אחיותיי. שמע לי ועשה מה שאומר לך. רכב שבע ימים ושבע לילות ובבוקר היום השמיני תראה אש גדולה. תכה עליה שלוש פעמים עם המפיות והיא תפתח לפניך. רכב דרך הפתח וכשתהיה במרכזו זרוק את שלושת העוגות

מאחוריך בידך השמאלית."
פטר הודה לה על העצה ועשה בדיוק מה שהאישה אמרה לו. בבוקר יום שמיני הוא הגיע לשטח אש כל כך רחב וגדול שלא ראה שום דבר מצדו השני. אך כשהוא נגע באש עם המפיות נפתח מעבר ופטר רכב דרכו. אזי זרק את שלושת ככרות הלחם מאחוריו ומכל אחד מהם יצא כלב ענק. שנקראו עולם-כבד, ברזל-קשה ואוזן-מהירה. שלושה כלבים נבחו בשמחה לקראתו והוא ליטף אותם. אז מאחור הופיע איזנקופ, אך בינתיים האש נסגרה שוב וזה לא יכול היה לעבור.
"עצור, אתה לא מקיים הבטחות!" קרא "הפעם התחמקת ממני, אבל עוד אתפוס אותך!"
המכשף איזנקופ נשכב לפני האש כדי לראות איך יתפתחו הדברים.
פטר הבין שאין לו יותר מה לפחד מאיזנקופ והמשיך לרכב עד שהגיע לבית קטן. שם ראה אישה בעלת שער שיבה טווה ונערה יפהפייה בעלת שער זהב סורקת את שערה.
"מה מביא אותך הנה, בני" שאלה הזקנה.
"אני מחפש מקום עבודה, אמא" ענה.
"תישאר כאן, איתי, כי אני זקוקה למשרת" אמרה האישה.
"ברצון, אמא" אמר.
חייו של פטר היו שם טובים מאוד. הוא חרש וזרע כל יום ומדי פעם יצא לצייד עם הכלבים שלו. וכל שלל שהביא, הנערה הכינה לארוחה טובה.
יום אחד הזקנה הלכה העירה כדי לקנות קמח, ופטר נשאר לבדו עם הנערה בעלת שער זהב. הם התחילו לשוחח והיא התעניינה מאין פטר בא ואיפה ביתו. הוא סיפר לה את כל סיפורו, אך זה היה כל כך מוזר שקשה היה לה להאמין בכך.
לכן יום אחד, כשפטר יצא לשדה, היא לקחה את שלושת המפיות והלכה לשדה האש שמעבר ההר, עליו שמעה כבר מזמן.
היא נתנה לאש שלוש מכות במפיות, הלהבות נפרדו והמכשף איזנקופ, שרק חיכה להזדמנות זו, רץ לפתח ועמד לפניה. היא נבהלה מאוד ורצה הביתה מהר כפי שרק יכלה, כשאיזנקופ אחריה. היא נפלה על הרצפה, חסרת כוח ואיזנקופ נכנס אחריה למטבח והסתתר שם תחת התנור.
אחרי זמן מה הגיע פטר ומצא את שלושת המפיות שהנערה זרקה על סף הבית הוא הופתע לראות אותן כי ידע שהן בחדרו אך נבהל מאוד כשראה את הנערה מעולפת על רצפת החדר. הוא הרים אותה והביא למיטתה אך היא לא יכלה לספר לו

על המכשף איזנקופ.
למחרת פטר סגר את הכלבים שלו בחדר ויצא ליער לבדו. איזנקופ ראה זאת ועקב אחריו עד שפטר הרגיש בו וטפס מהר על עץ, שם איזנקופ לא יכול היה להשיג אותו.
"רד מיד" קרא זה "האם שכחת את הבטחתך שלא תתחתן לעולם?"
"הוא, אני מבין שעכשיו השגת אותי" ענה פטר "אבל תן לי רק לקרוא שלוש פעמים."
"אתה יכול לקרוא אלף פעמים אבל בכל זאת תיענש על מה שעשית, כי עכשיו אתה בידי."
"עולם-כבד, ברזל-קשה ואוזן-מהירה, בואו לעזרתי!" קרא פטר.
אוזן-מהירה שמע ואמר לאחיו "שמעו, האדון קורא לנו"
"אתה חולם, טיפשון" ענה לו עולם-כבד ונתן לו מכה קטנה בכפו, כי אוזן-מהירה היה הצעיר ביניהם.
"עולם-כבד, ברזל-קשה ואוזן-מהירה, רוצו לעזור לי" קרא פטר שוב.
הפעם גם עולם-כבד שמע ואמר "כן, האדון קורא לנו!"
"איזה שטות" אמר ברזל-קשה שהיה המבוגר ביניהם, "הרי עוד לא אכל את ארוחת הבוקר שלו. בוודאי יחזור בקרוב."
פטר ישב על העץ ורעד מפחד כי חשש שהכלבים לא שמעו אותו או שמסרבים לבוא אליו. זאת הייתה ההזדמנות האחרונה שלו ובכל כוחו קרא שוב "עולם-כבד, ואוזן-מהירה בוא מהר כי אחרת אני מת!"
הפעם גם ברזל-קשה שמע ופרץ מהחדר ושני אחיו אחריו. הם רצו בכוון הקול. כשהגיעו לרגלי העץ פטר הספיק רק לאומר "עליו!" ותוך רגעים לא נשאר מאיזנקופ דבר.
כשאויבו היה כבר מת פטר ירד מהעץ וחזר לבית הנשים. הוא נפרד מהן יפה והצעירה נתנה לו למזכרת טבעת יפה, משובצת יהלומים. הייתה זו טבעת קסמים, אך לא פטר ולא הנערה ידעו על כך.
פטר הצטער מאוד כששם את צעדיו הביתה. הוא התאהב בנערה בעלת שערות זהב והפסיק לאהוב את אישתו שנשארה בבית. אך לא ראה טעם לחשוב על כך והמשיך בדרכו.
כשהגיע לשדה האש שוב ניער את שלושת המפיות והאש נפתחה לפניו. אבל אז קרה דבר מוזר. שלושה הכלבים שהלכו הנאמנות אחריו,

הפכו שוב לשלושה ככרות לחם ופטר שם אותם בתרמילו. בדרך חזרה הוא עצר בבתיהן של הנשים הזקנות והחזיר להן את המתנות שקיבל מהן.
כשהגיע הביתה שאל "איפה אישתי?"
"הו בני, למה עזבת אותנו זמן רב כל כך" ענה האב "אחרי שלא חזרת ואיש לא ידע איפה אתה היא נעשתה חולה, לא רצתה לאכול ולשתות.
לאט, לאט היא נחלשה ואחרי חודש קברנו אותה.
פטר בכה מרות, כי אהב את אישתו עוד לפני שהתאהב בנערה בעלת שערות זהב.
הוא המשיך בעבודתו במשך חצי שנה ולילה אחד חלם שאת טבעת הזהב שם על אצבעו, כאילו בנישואין. החלום היה כל כך מוחשי, שכאשר התעורר מיד שם את הטבעת על האצבע. ובאותו הרגע הופיעה לפניו הנערה בעלת שערות זהב.
הוא חיבק ונישק אותה ואמר "עכשיו את שלי לתמיד וכשנמות יקברו אותנו בקבר אחד.
וכך גם היה.